

er noget helt andet, man skal lægge vægt på. Men jeg mener, det er en reel og ordentlig og redelig undersøgelse. Man kan ikke begynde at lægge forskellige vurderinger, som hr. Frank Dahlgaard netop gav udtryk for, ind. Det mener jeg er meget, meget vanskeligt at gøre.

Derudover må jeg sige, at det, at kvinder føder børn og også skal på barsel, vel ikke skal være nogen bagdel i denne her sammenhæng. Det kan det ikke være.

Endelig må vi da håbe på, at det bliver sådan, at langt flere mænd også vil påtage sig den del af ansvaret, sådan at det i hvert fald fuldstændig er elimineret i forhold til lønforholdene.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, det sidste kan jeg da være enig i, at det ville være glædeligt, hvis mændene tog sig mere af børnene. Men det sker jo i stigende omfang. Det kører den rigtige vej.

Men fru Anni Svanholt svarede ikke på det spørgsmål, jeg stillede før: Hvad er forskellen, ikke i lønnen – der er en forskel, men den kan måske forklares på naturlig måde, sådan at man måske lige så godt kan konkludere, at kvinderne i dag tjener for meget – men i arbejdsløsheden? Arbejdsløsheden er jo forskellig mellem mænd og kvinder, og arbejdsløshedsprocenten er højest blandt kvinder. Hvad tror fru Anni Svanholt der sker med arbejdsløshedsprocenten og forskellen mellem mænds og kvinders arbejdsløshed, hvis man presser kvindernes løn yderligere op, sådan at den i statistisk ikke gennemtænkt sammenhæng kommer op på mændenes? Vil der ikke ske det, at arbejdsløsheden blandt kvinder så bliver endnu større, end den allerede er, og vil fru Anni Svanholt betale den pris?

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne spørge fru Anni Svanholt, om hun deler hr. Frank Dahlgaards synspunkt, at kvinder faktisk bør være dem, der betaler hele tre gange for evnen til at føde børn: Først i forhold til at de får mere ledighed, for det andet fordi de får lavere løn, og for det tredje fordi de dermed også får mindre pension.

Hvor var samfundet henne – jeg ved ikke, om fru Anni Svanholt deler det synspunkt – hvis kvinderne ikke ville føde børn?

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Anni Svanholt, og så går vi videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Først til hr. Frank Dahlgaard: Det med, at det går så vældig godt med, at mændene tager barselord, er jo ikke rigtig tilfældet. Det går stadig væk alt for langsomt. Alle tager jo ikke de 14 dage, og meget få tager en længere periode. Det går for langsomt, og det må der jo så tages andre initiativer til at sætte skub i.

Men det, som hr. Frank Dahlgaard siger, er jeg helt uenig i. Den tilgang til det her spørgsmål er jeg fuldstændig aldeles uenig i, og jeg deler ikke den opfattelse, som fru Margot Torp udlagde. Derimod skal det være sådan, at selvfølgelig skal kvinderne ikke stilles ringere i denne her sammenhæng, når det handler om ligeløn.

Altså det, der er en rent kønsmæssig årsag, må vi altså kunne se bort fra og sørge for, at begge køn bliver stillet lige, rimeligt og retfærdigt. De lønforskel, som man altså kan konstatere her, er jo så ekstremt høje og store, så der virkelig er noget at forholde sig til. Og jeg mener også, at hr. Frank Dahlgaard burde anerkende det og sige: Jamen der er et reelt problem.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Margot Torp som ordfører.

Margot Torp (S):

Ligeløn mellem kvinder og mænd står højt på den socialdemokratiske ønskeseddel. Det gør den, fordi uligeløn er dybt uretfærdig og uværdig i et veludbygget demokrati som det danske, hvor lige muligheder og lige rettigheder, uanset køn, står som meget fundamentale værdier.

Nogle vil måske mene, at der er andre kvaliteter end penge her i livet, og det er jo også sandt. Ikke desto mindre repræsenterer pengene både sikkerhed for rimelige livsvilkår og større frihed til selv at vælge sit liv. Jo mindre man får for sit arbejde, jo mere sårbar og ufri er man derfor. Så når kvinder over et liv bliver snydt for mellem 1 og 2 mio. kr. i indtægt og derfor også oppebærer mindre arbejdsmarkedspension, har det bestemt en afgørende indflydelse på kvinders sociale sikkerhed og udfoldelsesmuligheder generelt.

Vi er i Socialdemokratiet derfor meget glade for, at både statsministeren, ligestillingsministeren og arbejdsministeren så klart ved flere lejlig-